

วัดป่าวิเวก

ตั้งอยู่ที่ ๒๒๕ หมู่ที่ ๑ ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย ที่ดินตั้งวัดมีเนื้อที่ ๑๕ ไร่ อาณาเขต ทิศเหนือประมาณ ๕ เส้น จดป่าไม้ ทิศใต้ ประมาณ ๕ เส้น จดป่าไม้ ทิศตะวันออก ประมาณ ๓ เส้น จดป่าไม้ ทิศตะวันตก ประมาณ ๓ เส้น จดป่าไม้ อาคารเสนาสนะประกอบด้วยอุโบสถ กว้าง ๓๐ เมตร ยาว ๓๐ เมตร

ประวัติวัดป่าวิเวก สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๒๑ เป็นอาคารแบบจัตุรมุข คอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคากระเบื้องเคลือบดินเผา ด้านในมีจิตรกรรมฝาผนัง ศาลาการเปรียญ กว้าง ๒๐ เมตร ยาว ๕๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๔ เป็นอาคารสร้างด้วยคอนกรีตเสริมเหล็ก ฝาผนังก่ออิฐถือปูน ภูมิสงฆ์ จำนวน ๓๐ หลัง เป็นอาคารไม้ ๒๕ หลัง ครึ่งตึกครึ่งไม้ ๑ หลัง และตึก ๔ หลัง ศาลาอเนกประสงค์ กว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๖ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๒๕ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคาทรงไทย อาคารของพระเถระ เป็นอาคารชั้นเดียว ขนาด ๖ x ๑๔ เมตร ผนังก่ออิฐถือปูน สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ อาคารห้องสุขา ขนาด ๖ x ๑๐ เมตร เป็นอาคารชั้นเดียวทรงไทย ผนังก่ออิฐถือปูน สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ อาคารรับรอง ขนาด ๖ x ๑๘ เมตร เป็นอาคารคอนกรีต ผนังก่ออิฐถือปูน สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๐ ศาลาบำเพ็ญกุศล จำนวน ๑ หลัง เป็นอาคารไม้ชั้นเดียว อาคารโรงครัวชั้นเดียว กว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๑๕ เมตร พื้นคอนกรีต โรงซ่อมผ้า ขนาด ๕ x ๑๒ เมตร พื้นคอนกรีต หลังคาสังกะสี ปุชนิยวัตถุมิพระประธานปางมารวิชัยแบบพระพุทธรูปชินราชลงรักปิดทองขนาดหน้าตัก กว้าง ๑.๘๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๒๔ พระพุทธรูปประจำศาลาการเปรียญปางมารวิชัย ขนาดหน้าตัก ๑.๕๐ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๗ พระพุทธรูป “พระพุทธรูปโพธิญาณ” (หลวงพ่อโต) ปางสมาธิ เป็นพระพุทธรูปปูนปั้น ขนาดหน้าตัก ๕.๖๕ เมตร สูง ๑๓ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ.๒๕๑๕ เจดีย์พระธาตุพนมจำลอง ฐานวัดโคยรอบ ๑๖.๐๕ เมตร สูง ๑๓ เมตร สร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๐ นอกจากนี้มีโบราณวัตถุ คือ ใบเสมาแลงโบราณมีอายุประมาณ ๑๐๐๐ ปี ปีกเขตวิสูงคสิมา จำนวน ๗ ใบ และปีกเขตรอบศาลาการเปรียญ จำนวน ๕ ใบ กรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนเป็นวัตถุโบราณไว้แล้ว และใบเสมาศิลาภูเขาพัทธสีมาสลักเป็นรูปดอกบัว ๕ ดอก ใบบัว ๔ ใบ

วัดป่าวิเวก ตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๕ ชื่อที่ชาวบ้านเรียก คือ วัดป่าวิเวกธรรมชาน์ วัดนี้ได้สร้างขึ้นเนื่องจากชาวอำเภอม่วงสามสิบได้ยึดถือคติศัพท์ในการประพฤติปฏิบัติธรรมและจริยธรรมอันงดงามของหลวงพ่อบุชา สุภทโท (พระโพธิญาณเถระ) วัดหนองป่าพง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี จึงพากันไปนมัสการฟังธรรมรักษาศีลภาวนาเป็นประจำเห็นประโยชน์ของการปฏิบัติธรรม หลายปีต่อมาจึงพากันจัดหาที่พักพอจะตั้งสำนักปฏิบัติได้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อลูกหลาน ครั้นวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๑๓ จึงได้นิมนต์หลวงพ่อบุชา พระมหามอญ (พระมงคลกิตติธาดา) และอาจารย์สุเมธ (พระสุเมธอาจารย์) มารับไทยธรรม จัดที่พักรับรองในป่าแห่งนี้ และขอให้ท่านรับไว้เป็นสำนักสาขาพากันปลูกกระท่อม (บรรณศาลา) ไว้ ๕ หลัง หลวงพ่อบุชาท่านรับไว้พิจารณา และในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๑๓ ทำให้ส่งพระมหามอญ เขมจิตโต พร้อมด้วยพระภิกษุสามเณร จำนวน ๑๑ รูป มาอยู่จำพรรษาในปีแรก จัดเป็นสาขาที่ ๑ ให้ชื่อว่า วัดป่าวิเวกธรรมชาน์ ด้วยแรงศรัทธาของพระพุทธศาสนิกชนจึงได้มีการสร้างเสนาสนะถาวรขึ้นเป็นลำดับ ได้รับการอุปถัมภ์จากนายบุญทัน จันทร์ประสานและคณะ และมีนายประศาสน์ ศ.พากเพียร นายอำเภอม่วงสามสิบ สมัยนั้นให้การสนับสนุน ต่อมาทายกทายิกาได้มอบให้นายวิระ หินแก้ว เป็นผู้ดำเนินการขออนุญาตสร้างวัด ในปี ๒๕๒๕ และได้รับอนุญาตให้สร้างวัดจากกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๕ ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๕ เขตวิสุงคามสีมา กว้าง ๓๐ เมตร ยาว ๔๔ เมตร การบริหารและการปกครองมีเจ้าอาวาส คือ ๑. พระมงคลกิตติธาดา (อมร เขมจิตโต) ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๕ ถึงปัจจุบัน การศึกษามีโรงเรียนพระปริยัติธรรมแผนกธรรม เปิดสอนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี